Maa- ja metsätalousministeriö NEUVOSTORAPORTTI MMM2017-00835

RO Kahilampi Vesa(MMM), Vilhunen Jarmo(UM), Hörman Ari(UM) 21.12.2017

Asia
Maatalous- ja kalastusneuvosto 11.-12.12.2017

Kokous
Maatalous- ja kalastusneuvosto 11.12.2017 - 12.12.2017

Maatalous- ja kalastusneuvoston pääaiheina olivat keskustelu komission tiedonannosta maatalouden ja ruoan tulevaisuudesta sekä poliittisen yhteisymmärryksen tavoittelu kalastusmahdollisuuksista Pohjanmerellä ja Atlantilla vuodelle 2018.

Komissaari Katainen esitteli neuvostolle komission tiedonannon ruoan ja maatalouden tulevaisuudesta. Tiedonannossa esitellään uusi malli, jossa EU-tasolla päätettäisiin politiikan yhteiset tavoitteet ja kukin jäsenmaa laatisi oman maatalous- ja elintarvikesektoria koskevan strategiansa ja tavoitteensa, jotka hyväksyttäisiin yhteistyössä komission kanssa. Jäsenmailla olisi nykyistä enemmän valinnanvapautta ja vastuuta toimenpiteiden suunnittelussa ja toteutuksessa. Suomi piti tiedonantoa hyvänä pohjana, mutta näki toteutuksessa monia avoimia kysymyksiä. Suomi piti tärkeänä, että jäsenmaiden käytössä on mahdollisimman laaja työkalupakki, joka pitää sisällään myös tuotantosidonnaiset tuet ja luonnonhaittakorvauksen.

Komission odotetaan antavan ehdotukset uusiksi yhteisen maatalouspolitiikan perusasetuksiksi kesällä 2018, toukokuussa julkaistavan monivuotisen rahoituskehyksen ehdotuksen jälkeen. Jäsenmaat jatkavat käsittelyä keskusteluilla pienemmistä osakokonaisuuksista kevään 2018 aikana.

Jäsenmaat pääsivät yhteisymmärrykseen vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Pohjanmerellä ja Atlantilla. Suomi piti ankeriaskannan elvyttämiseen tähtääviä toimenpiteitä tärkeinä. Neuvosto päätyi velvoittamaan jäsenvaltioita rajoittamaan ankeriaan kaupallista kalastusta merellä vähintään kolmen kuukauden ajan syksyllä 2018. Jäsenvaltiot sitoutuivat lisäksi ottamaan käyttöön ankeriaskannan elvyttämiseen tähtääviä toimia sisävesillä.

Muissa asioissa jäsenmaat keskustelivat epäterveiden kauppatapojen kitkemisestä ja yhteisen EU-tason sääntelyn mahdollisesta tarpeesta, afrikkalaisen sikaruton torjunnasta, uuden bioteknologian sääntelystä, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tulevaisuudesta sekä purkamisvelvoitteesta ja pullonkaulalajeista.

1. Esityslistan hyväksyminen

Esityslista hyväksyttiin asiakirjan 15370/17 mukaisesti.

2. A-kohtien luettelojen hyväksyminen

A-kohtien luettelot hyväksyttiin asiakirjojen 15394/17 ja 15395/17 mukaisesti.

Komissaari Vella kiitti Mustanmeren EU-jäsenvaltioita, Romaniaa ja Bulgariaa, yhteistyöstä TAC- ja kiintiöasetuksen 2018 hyväksymisen yhteydessä. Erityisesti piikkikampelan osalta on kehitetty mm. hallintotoimia ja valvontaa mukaan lukien laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen vastaisia toimia.

Jäsenmaat onnittelivat Suomea maan 100-vuotisjuhlasta.

3. Asetus Atlantin ja Pohjanmeren TACeista ja kiintiöistä 2018 (14842/1/17 REV 1, 13780/17 + ADD 1-2)

Komissiota keskustelussa edusti komissaari Vella. Komissaari totesi, että tavoitteena on päästä mahdollisimman pian kestävään kalastukseen ja MSY-tavoitteeseen (kestävä enimmäistuotto, maximum sustainable yield) jo vuonna 2018 mahdollisimman monen kalakannan kanssa. Pohjanmerellä ja Kanaalin merialueella useat kannat ovat elpyneet, mm. meriantura. Kalastuslaivastojen tuotto kasvaa näillä alueilla, kun MSY-tavoitteet on saavutettu. Niillä alueilla, missä MSY-tavoitteita on lykätty, kalastuslaivastoilla on edelleen haasteita. Yksi esimerkki on Kelttien meren turskakalalajit. Meribassi ja ankerias ovat myös kaukana MSY-tavoitteista. Meribassin osalta haetaan tasapainoa vapaa-ajan kalastuksen ja kaupallisen kalastuksen välillä. Ankeriaan osalta EU:n lainsäädäntö ei ole toiminut riittävän hyvin. Kyseessä on eurooppalainen kanta. Komissaari sanoi, että yhteisessä julkilausumaluonnoksessa kaikki tahot sitoutuisivat lisätoimiin ankeriaan osalta.

Espanja totesi, että tarvitaan harmoniset kriteerit kaikilla EU-merialueille. TAC:ien tulisi noudattaa MSY-tavoitetta ja monivuotisia suunnitelmia. Kantojen osalta, joista on vaillinainen tieteellinen neuvo, pitää edetä tapauskohtaisesti. Jos ei tieteellistä lausuntoa ole lainkaan, tulisi edetä ”rollover”-ratkaisulla, eli TAC:n säilyttämisellä nykytasollaan. Vähittäinen eteneminen kohti v. 2020 MSY-tavoitetta on tarpeen, mutta sosioekonomiset vaikutukset tulee ottaa huomioon. Monilajikalastuksessa tulisi olla joustavampi lähestymistapa, vaikka MSY-tavoitteisiin päästäisiin myöhemmin kuin v. 2018. Eteläisen kummelituskan osalta tulee edetä asteittain kohti MSY-tavoitetta ja TAC:ia voitaisiin nyt nostaa. Kyseessä on sekakalastus. Myös piikkimakrillin osalta TAC:ia voitaisiin nostaa.

Sardelli-TAC:n (IX-alue) pienentäminen tulisi aiheuttamaan paljon vaikeuksia kalastajille ja Espanja ehdottaa ”rollover” TAC:ia. Pohjoinen kummelitурskaa on myös ongelmallinen. Ankeriaan osalta kaikki kantoihin vaikuttavat tekijät on otettava huomioon, mutta kielto ei kuulu Epanjan mielestä TAC-asetukseen.

Alankomaiden mielestä piikkikampelan ja silokampelan kannat ovat Pohjanmerellä kehittyneet viime vuosina suotuisasti, ja TAC-ehdotukset tulisivat olla sellaisia, ettei turhaa poisheittoa esiintyisi. Meribassin osalta täytyy löytää paras ja tasapainoinen ratkaisu vapaa-ajankalastuksen ja kaupallisen kalastuksen osalta.

Ranskan lähtökohta on kestävä kalastus. Ranskalla on kuitenkin useita huolenaiheita, mm. langusti Biskajan lahdella. Kelttien meren turskalajiehdotuksen osalta tarvitaan vielä paljon työtä. Myös kummelitурskaa koskevan ehdotuksen osalta Ranskalla on ongelmia. Eräiden rauskulajien osalta voitaisiin kiintiötä kasvattaa huomattavasti.

Irlanti katsoi, että poisheittokiellon soveltaminen tulee aiheuttamaan suuria ongelmia Kelttien merellä. Keisarihummeri on merkittävin ongelma Irlannille ja sen osalta tulisi edetä tieteellisen neuvon mukaisesti. Kelttien merellä verkkosilmäkokoa tulisi nostaa valkoturskan pyynnissä. Ylipäätään turskalajien osalta sekakalastuksessa Irlannilla on suuria ongelmia. Merikrotin (alueilla VI ja VII) kiintiön osalta olisi tarpeen ”rollover”. Meribassille ei ole syytä asettaa koko vuoden mittaista kieltoa, voidaan soveltaa ”pyydystä ja päästä” -pyyntiä. Kestävyyden kannalta Irlannilla on kansallinen suunnitelma ja erilaiset toimenpiteet ovat tarpeen. Maa tukee meribassin osalta komission lähestymistapaa.

Saksa toivoo, että MSY-tavoitteisiin päästäisiin mahdollisimman monen lajin osalta jo vuonna 2018. Ankeriaan yleistä kalastuskieltoa Saksa vastustaa. TAC-asetus ei ole oikea paikka kiellolle. Kansalliset hoitosuunnitelmat ovat jo olemassa ja tuloksia on saavutettu, mutta vaikutukset näkyvät vasta tulevina vuosina. Maa kysyi miksi lasiankeriasta ja Välimerta ei oteta kiellon piiriin, ja näki että poikkeus on vaikea selostaa kalastajille. Saksa ei voi vielä tukea julistusluonnosta, sitä pitää vielä kehittää.

Latvian huolenaiheena on lumitaskuravun kalastus Huippuvuorten alueella. Tänä vuonna ei ollut mahdollisuutta käyttää kalastusmahdollisuuksia ja vieläkin Latvian alus on pidätettynä Norjassa. Ankeriaan hoitosuunnitelma on maan mukaan edelleen voimassa ja julistuksella ei pitäisi säädellä vapaa-ajan kalastusta sisävesillä. Kalastuskielto ja julistus eivät ota huomioon nykyisiä toimia.

Portugali ei voi hyväksyä kummelitурskan TAC-vähennystä (-28 % VIII-IX -alueilla), vaan pitäisi olla ”rollover”. Sardellin TAC:ia pitäisi nostaa 10 %:lla (IX-X -alueilla). Alueen IX piikkimakrillin osalta tarvitaan rollover, koska on olemassa useita alakantoja. Rauskujen osalta TAC:eja on pienennetty jatkuvasti, nyt voitaisiin nostaa ainakin muutaman lajin osalta. Aaltorauskun osalta on tehty monia toimenpiteitä. Portugali katsoo, että ankeriaan osalta pitäisi toimia nykyisen v. 2007 EU:n asetuksen mukaisesti.

Yhdistynyt kuningaskunta on kestävän kalastuksen ja poisheittovelvoitteen takana, mutta tämän täytäntöönpanossa on suuria haasteita. Erityisesti

pullonkaulalajit ovat ongelma. Pohjoisen kummelituskan osalta tulisi saada suurempi TAC. Ankeriaan osalta UK tukee komission ehdottamaa kieltoa. Meribassin osalta tarvitaan myös erilaisia säätelytoimia. Norjan kanssa saavutetussa sopimuksessa mustakitaturskan eteläinen komponentti olisi pitänyt huomioida paremmin.

Liettualla on kaksi huolenaihetta ja ne ovat lumitaskurapu ja ankerias. Maa tukee Latvian näkemystä lumitaskuravusta. Kiintiöasetuksen teksti voi jälleen kerran jäädä turhaksi toimenpiteeksi. Liettua ei hyväksy ankeriaan osalta esitettyjä toimenpiteitä. Maa on tehnyt kansallisesti jo monia toimia ja julistusluonnos ei ota huomioon erityistilanteita jäsenvaltioissa.

Puola on valmis tekemään rakentavaa työtä. Ankeriaan kalastusta ei voida maan mukaan säädellä julistuksen muodossa. Säädösten pitäisi koskea myös alle 12 cm:n ankeriaita. Puola ja monet maat ovat tehneet jo vuosia töitä ja ankeriaita saadaan pyydystettyä enemmän. On otettava huomioon myös Venäjän kalastus Itämerellä. Venäjä kalastaa Puolan istuttamia ankeriaita. Puola kannattaa MSY-pohjaista menettelyä, kuitenkin hitaammassa aikataulussa kunnioittaen kalastajien oikeuksia. Puola tukee myös Latviaa lumitaskuravun osalta.

Kroatia totesi Adrianmeren pienten pelagisten lajien kiinnostavan, kuten myös tonnikalan. On hyvä, että Välimeren tonnikalaa koskevan suunnitelman mukaisesti on edistytty. Kansallisesti voidaan mm. tiukentaa valvontaa. Ankeriaan pienimuotoinen kalastus tulisi olla sallittu.

Kreikka totesi, että tonnikalan osalta ongelma ollut jo vuodesta 1999, jolloin Kreikan olisi pitänyt saada suurempi osuus unionin kiintiöistä.

Tanska totesi, että Norjan kanssa saavutettu sopu on erityisen tärkeä. Tanska on huolestunut ankeriaan kalastuksesta ja katsoo, että ”pan-eurooppalainen” ratkaisu tarvitaan. Julistusluonnos on nykymuodossa diskriminoiva. Kyse on kuitenkin pienimuotoisesta kalastuksesta ja sosioekonomiset vaikutukset on otettava huomioon. Pohjanmeren turskan ja kummelituskan osalta Tanska ei voi hyväksyä UK:n ja Irlannin vaatimuksia Haagin preferenssin noudattamisesta. Kattegatin turskan TAC:ia voitaisiin ICES:n tieteellisen neuvon mukaan nostaa.

Ruotsin tavoitteena on MSY ja kestävä kalastus. Kattegatin turskan ja Skagerrakin kummelituskan osalta ehdotuksessa on ongelmia. Ankeriaan osalta pitkän tähtäimen toimet ovat tarpeen ja kansallisia suunnitelmia tulisi arvioida. Kiellon tulisi koskea alle 12 cm ankeriaita ja kaikkia EU:n vesiä. Ruotsin vesillä kalastetaan ankeriasta pieniä määriä. Laittomasti kaupataan huomattavia määriä. Rajallinen kalastus tulisi sallia.

Belgian prioriteettina on piikkikampela. Rauskujen osalta voitaisiin eri rauskulajit ottaa paremmin huomioon. Kelttien merellä mm. koljan ja valkoturskan TAC-leikkaukset ovat ongelma. Meribassin osalta tarvittaisiin pieni sivusaalis pohjakalojen kalastukseen.

Tšekki totesi, että ankerias kiinnostaa ja että se on samaa mieltä kuin Saksa. Tšekillä on elvytyssuunnitelma mm. Elbejoella. Maa ei hyväksy julistusta, koska vapaa-ajan kalastusta ei voida kieltää. Ei ole lainkaan kaupallisia kalastajia.

Suomi korosti vastuullisten päätösten tekemistä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti. Suomi on erittäin huolestunut Euroopan ankeriaskannan heikosta tilasta. Ankeriaskannan elvyttämiseksi tulee ryhtyä unionin laajuisiin toimenpiteisiin, jotta kannan elpyminen voidaan mahdollistaa tasapainoisella ja tehokkaalla tavalla. Suomi voi tämän vuoksi hyväksyä komission ehdotuksen ankeriaan kaupallisen kalastuksen kieltämiseksi unionin merialueilla tai kalastuksen merkittäväksi rajoittamiseksi. Suomi kuitenkin katsoo, että ehdotus alle 12 senttimetristen ankeriaiden kalastuksen sallimisesta on ristiriidassa ankeriaskannan elvyttämistä koskevien tavoitteiden kanssa.

Suomi voi myös hyväksyä sen, että jäsenvaltiot sitoutuisivat deklaraatiolla kansallisesti rajoittamaan sisävesillä harjoitettavaa ankeriaan kalastusta ja vähentämään kutuvaellukselle lähtevien ankeriaiden kuolleisuutta. Suomi halusi myös julistusluonnokseen muutoksen liittyen erilaisten kansallisten toimien yhdistämiseen.

Italia totesi, että sosioekonomiset vaikutukset tulisi ottaa huomioon. EU:n olisi pitänyt saada suhteessa enemmän tonnikalan monivuotisen TAC:n osalta. Italia on edelleen tyytymätön Välimeren miekkakalan kiintiöjakoratkaisuun EU-jäsenvaltioiden kesken ja on vienyt sen Eurooppa-oikeuteen.

Komissio totesi ensimmäisen keskustelukierroksen lopuksi, että koska tavoitteena on MSY mahdollisimman nopeasti, ei voida keskustella erinäisistä lykkäyksistä tähän tavoitteeseen, eikä sen saavuttamisesta vasta vuonna 2020.

Ankeriasjulistuksesta käytiin tekninen keskustelu jäsenvaltioiden kesken 11.12.2017 klo 22:00. Pj-maa esitti ensimmäisen kompromissin 12.12.2017 klo 10:00.

Komissio oli valmis pääosin tukemaan pj:n kompromissitekstiä.

Portugali ei ollut tyytyväinen esitettyihin eteläisen kummelitursken ja piikkimakrillikiintiöiden osalta.

Irlannin mukaan keisarihummerin (alue VII) osalta ei pitäisi muuttaa nykyisiä kalastusjärjestelyjä. Kelttien meren koljalle haluaa ”rollover”ia. Merikrotti on myös ongelma. Turismia varten tarvitaan meribassin kalastusta. Haagin preferenssiä tulee noudattaa.

Ranska ei ole tyytyväinen kansallisten erikoisuuksien takia. Kelttien meren osalta ehdotukseen tarvitaan vielä paljon työtä. Ranska tuki Irlannin valkoturskavaatimusta ja Espanjaa kummelitursken osalta.

Espanja oli tyytymätön kompromissiehdotukseen. Mitään ei ole oikein muutettu, mitä Espanja olisi toivonut. Kummelitursken on iso ongelma. Piikkimakrillin kanta on hyvä ja on edelleen ehdotuksessa ongelma. Ankeriasasetuksen muuttaminen on hankalaa tällä julistuksella, mutta maa voisi kompromissihengessä suostua kolmen kuukauden kieltoon.

UK:n mielestä teknisiä asioita pitäisi käsitellä alueellisissa ryhmissä. Kelttien meren sekakalastus on edelleen ongelma ja siinä tulisi toimia ICES:n neuvojen

mukaan. Meribassin osalta ICES ”bench marking” on tulossa. Joidenkin rauskulajien kiintiöitä pitäisi nostaa 20 %:lla.

Belgian mukaan ongelmia oli vielä rauskuehdotuksen ja meribassin osalta.

Ruotsi oli pettynyt, koska lasiankeriasta ei vieläkään ollut mukana ehdotuksessa.

Tanska näki, että ankeriaan 4 kk:n kalastuskielto olisi sosioekonomisesti hankalaa.

Alankomaat näki, että ankeriaan osalta on päästy eteenpäin. Kolmen kuukauden kielto voisi riittää. Piikkikampela on edelleen maalle hankala. Alankomaiden mielestä kaikkia kalastusmuotoja pitäisi kohdella tasapuolisesti.

Saksa totesi, että ankeriaan 4 kk:n kielto on liian pitkä, syyskuusta marraskuuhun. Julistus voi olla vain poliittinen, mutta voimassaolevaa lainsäädäntöä ei julistuksella voida muuttaa. Julistuksen raportointivelvoitteet ovat myös ongelma.

Puolan mukaan ankeriaan kieltoaikaa pitäisi lyhentää.

Komissio totesi, että ankeriaan osalta tarvitaan kirjallista sopimusta.

Pj-maa esitteli toisen kompromissiehdotuksen (Doc 15687/17 Peche 524) 13.12.2017 klo 7:15.

Komissio oli valmis tukemaan pj:n toista kompromissia.

Espanja edellytti, että merikrotin ja lasikampelan (sivujen 9 ja 10) taulukkojen viittaukset tulisi poistaa. Pj-maa totesi, että viittaukset poistetaan.

Latvia totesi, että aikoo pidättäytyä äänestämästä lumitaskuravun kalastukseen liittyen, koska EU-mailla tulisi olla oikeus kalastaa Huippuvuorten jalustan alueella.

Italia haluaa esittää lausuman liittyen Välimeren kalastuskiintiöiden jakoon.

Tanska totesi, että se haluaa myös jättää lausuman tasapainoisemmasta julkilausumasta ja toimista ankeriaan kalastuksen osalta. Ruotsi aikoi yhtyä Tanskan lausumaan.

Pj-maa totesi lopuksi, että neuvosto on päässyt poliittiseen yhteisymmärrykseen Pohjanmeren ja Atlantin TAC- ja kiintiöratkaisusta. Latvia pidättäytyi äänestämästä. Pj-maa totesi myös, että sovittu ratkaisu hyväksytään muodollisesti kirjallisella menettelyllä.

4. Komission tiedonanto ruoan ja maatalouden tulevaisuudesta (14977/17)

Pj-maa totesi järjestäneensä kautensa aikana useita keskusteluja tulevan yhteisen maatalouspolitiikan osatekijöistä, kuten riskinhallinnasta, maaperäkysymyksistä ja kestävän kehityksen tavoitteista, mutta tämä

keskustelu on ensimmäinen kerta kun uudistusta on mahdollista käsitellä suurempana kokonaisuutena. Pj-maa esitti jäsenmaille keskustelua varten kaksi kysymystä: Mitkä osat tiedonannosta nähdään jäsenmaissa tulevan maatalouspolitiikan keskeisinä kysymyksinä, ja mitkä aiheet tai osa-alueet eivät ole tiedonannossa riittävästi esillä?

Komissiota keskustelussa edusti komission varapuheenjohtaja Jyrki Katainen. Katainen totesi komission esityksen pohjaavan kesällä 2017 pidetyn julkisen kuulemisen tuloksiin ja toisti, ettei tiedonanto ennakoi YMP:n tulevaa rahoitusta millään lailla. Komission ehdotusta seuraavaksi monivuotiseksi rahoituskehykseksi odotetaan toukokuussa 2018. Budjettia ohjaavat ajatukset EU-tason lisäarvosta, tulosvastuusta, joustavuudesta ja sääntöjen yksinkertaistamisesta. Rahoituskehysehdotusta seuraavat ehdotukset YMP:n seuraavan kauden perusasetuksiksi. Komission ajatuksia YMP:n tulevaisuudesta Katainen kuvasi evoluutioksi, ei vallankumoukseksi.

Katainen näki, että YMP:n on tarpeen olla vahvasti markkinaorientoitunut ja sisämarkkinoita ja tasapäisiä mahdollisuuksia painottava. Jäsenmaiden ja komission välille on tarkoitus luoda uusi yhteistyösuhde, jossa jäsenmaiden vapaus ja vastuu painottuvat nykyistä enemmän. Katainen piti tärkeänä painotuksia ympäristö- ja ilmastotoimien vahvistamiseksi, tiedonsiirron parantamiseksi, maaseutualueiden elinvoimaisuuden kehittämiseksi, kestävän maatalouden edistämiseksi sekä uusien viljelijöiden houkuttelemiseksi.

Kestävyyden vaatimus on ollut osatekijä jo aiemmissa YMP:ssa, mutta Katainen näki tarpeelliseksi kehittää vaatimuksia kunnianhimoisemmiksi. Tätä varten komissio esittää mallia, jossa viherryttäminen nykymuodossaan poistetaan ja ympäristö- ja ilmastotoimien toteuttaminen siirtyisi ehdoksi kaikelle suorien tukien saannille. Komission tavoitteena on myös muuttaa valvontajärjestelmää siten, että yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamisen sijaan valvottaisiin tavoitteiden toteutumista.

Kataisen mukaan jatkossa EU-tasolla sovitaan yhteiset tavoitteet, joihin jäsenmaiden tulee valitsemillaan keinoilla päästä. Jäsenmaat sopisivat komission kanssa strategisesta suunnitelmasta, jossa tavoitteet määritellään. Pyrkimyksenä on yksinkertaistaa kokonaisuutta ja mahdollistaa jäsenmaille vapaus valita toimet, jotka parhaiten soveltuvat niiden tilanteisiin. Tätä varten EU-tason vaatimusten tulee olla laajoja ja vaihtoehtoja tarjoavia, mutta kuitenkin yhteistä lisäarvoa tuottavia. Katainen painotti, ettei kyse ole maatalouspolitiikan uudelleenkansallistamisesta.

Katainen näki, että perusasetukset mahdollistaisivat myös jatkossa suorien ja tuotantosidonnaisen tuen sekä ympäristötukien maksun. Komissio kuitenkin arvioisi tukien ja tavoitteiden keskinäistä yhteensopivuutta strategisen suunnitelman arvioinnin yhteydessä. Varapuheenjohtaja Katainen piti tulevien perusasetusehdotusten käsittelyaikataulua haasteellisena, mutta korosti komission olevan sitoutunut saamaan aikaan tuloksia.

Jäsenmaat pitivät pääsääntöisesti komission ehdotusta hyvänä pohjana keskustelulle ja näkivät, että sen esittelemät tulevaisuuden haasteet ovat oikeita ja ajankohtaisia. Erityisen kannatettavana pidettiin jäsenmaiden mahdollisuutta muokata tukijärjestelmää omiin olosuhteisiinsa soveltuvaksi. Huolta esitettiin

kuitenkin siitä, etteivät eriävät tukijärjestelmät johda jäsenmaiden eriarvoiseen asemaan tai maatalouspolitiikan uudelleenkansallistamiseen. Jäsenmaat tukivat kahden pilarin rakenteen säilyttämistä.

Lähes kaikki jäsenmaat mainitsivat ilmasto- ja ympäristötoimien tärkeyden maatalouden kestävyyden parantamiseksi, maaseudun elinvoimaisuuden ylläpitämisen, tutkimuksen ja kehityksen edistämisen ja riskinhallintamekanismien kehittämisen. Yhteisen rahoituksen riittävyyttä peräänkuulutettiin viljelijöille asetettavan vaatimustason noustessa.

Suomi totesi kannattavansa strategisen suunnitelman luomista ja piti tärkeänä, että paikalliset olosuhteet voidaan ottaa huomioon. Suomi myös korosti ilmasto-, ympäristö- ja kestävyystoimien tärkeyttä, maaseudun elinvoimaisuuden säilyttämistä sekä sääntelyn yksinkertaistamista. Viljelijän asemaa elintarvikeketjussa tulisi myös vahvistaa. Antimikrobiresistenssiä estäviä toimia ja eläinten hyvinvointia edistäviä käytänteitä tulisi lisätä ja kierto- ja biotalousnäkökulmat ottaa paremmin huomioon. Sukupolvenvaihdoksia tulee myös edistää.

Suomi korosti, että jäsenmaalla tulee olla käytössään mahdollisimman laaja työkalupakki, minkä avulla kansallista järjestelmää voidaan suunnitella. Tämän tulee sisältää keinoja kompensoida epäsuotuisten alueiden korkeampia tuotantokustannuksia, kuten ANC-tuet ja tuotantosidonnaiset tuet. Suomi nosti esiin kysymykset siitä, miten saavutettuja tuloksia tulisi valvoa ja miten vastuut mahdollisista sanktioista jakautuisivat jäsenmaan ja tuensaajan välillä.

Yhtenä yksinkertaistamiskeinona Suomi nosti esiin vaihtoehdon yhdistää viherryttäminen, täydentävät ehdot ja ilmasto- ja ympäristötoimet yhdeksi kokonaisuudeksi. Suomi painotti viljelijän tulotason merkitystä, toivoi tehokkaita markkinatoimia mahdollisissa kriiseissä myös jatkossa ja näki, että maatalouden kriisivaraus tulee olla tehokkaammin otettavissa käyttöön. Suomi näki, että viljelijää koskevien vaatimusten lisääntyessä on rahoituskin turvattava, ja että korkeampiin tavoitteisiin ei päästä ilman riittävää yhteistä rahoitusta.

Moni jäsenmaa (ES, BE, LT, FR, EL, IE, HU ja LV) vastusti suorien tukien mahdollista kansallista osarahoitusta. Tuotantosidonnaisen tuen puolesta puhuivat FI, BE, AT, SK, PL, HR ja HU. Epäsuotuisten alueiden tukemista kannattivat puheenvuoroissaan FI, AT, FR, SI ja RO. Suorien tukien tason tasaamista jäsenmaiden kesken vaativat LT, SK, PL ja LV. Tätä vastaan puhuivat DK ja NL. Suurien tilojen maksimitukimäärän asettamista vastustivat CZ, SK, SE ja RO.

Jäsenmaat kyselivät komissiolta strategisen suunnitelman neuvottelujen aikataulusta. ES, BE, FR, EL, PL, HU ja MT olivat huolissaan, että perusasetusten sopimisen jälkeen alkavat neuvottelut voivat kestää jopa 2-3 vuotta ja siten viivästyttää mallin toimeenpanoa ja suorien tukien maksua. EL, RO ja IT näkivät parempana, että jäsenmaa saisi mahdollisimman vapaaseen käyttöönsä määrätyn summan EU-rahaa. Belgia tiedusteli, onko strateginen suunnitelma mahdollista tehdä alueellisella tasolla. Unkari kysyi, onko maaseutuohjelmalle tarvetta strategisen suunnitelman jälkeen.

Viljelijän aseman parantamista elintarvikeketjussa peräänkuuluttivat FI:n lisäksi BE, LT ja NL. Metsien ja biotalouden roolin mainitsivat Suomen lisäksi Ruotsi ja Italia. FR, RO, IE, PL ja HU nostivat keskusteluun myös käynnissä olevat Mercosur-kauppaneuvottelut ja EU:n saaman tarjouksen Mercosur-mailta. Tarjousta pidettiin riittämättömänä ja EU:n maataloussektorin kannalta haitallisena.

Jäsenmaat huomauttivat, ettei tiedonannossa ole mainintaa mahdollisesta siirtymäajasta nykyisen ja seuraavan kauden välillä. Myös Brexit-neuvotteluiden vaikutus maataloussektorin yhteiseen rahoitukseen herätti huolta.

Jäsenmaat kannattivat pj-maan ajatusta jatkaa neuvotteluja käsittelemällä kevään aikana YMP:n osakokonaisuuksia. Tämän nähtiin mahdollistavan paremmin sääntelyn yksityiskohdista keskustelemisen.

Varapuheenjohtaja Katainen vastasi useisiin jäsenmaiden kysymyksiin loppupuheenvuorossaan. Komissio painotti olevansa ehdottoman sitoutunut yhteiseen politiikkaan eikä aikeita uudelleen kansallistaa maatalouspolitiikkaa ole. Tämä vaatii kuitenkin komission roolia tavoitteiden asettamisessa. Katainen totesi, että hyväksyntäprosessi tulee toteuttaa niin, etteivät maksut myöhästy.

Katainen näki, että todellisen yksinkertaistamisen saavuttaminen riippuu jäsenmaista ja niiden valitsemista suunnitelmista. Rahoituksesta Katainen totesi, ettei voi ennakoida tulevaa rahoituskehystä, mutta muistutti monen maan pääministerin olevan sitä mieltä, että budjettia tulee leikata. Mercosur-kysymykseen Katainen totesi komissaarien Hogan ja Malmström olevan kokouksen aikaan Buenos Airesissa WTO-kokouksessa, joten hänellä ei ole ajantasaista tietoa tilanteesta. Katainen totesi kuitenkin komission näkemyksen olevan, että EU:n elintarvikeviennillä on edelleen kasvupotentiaalia, ja sen saavuttaminen vaatii uusia, kattavia, hyviä ja tasapainoisia kauppasopimuksia.

5. Muut asiat

a. Tulokset konferenssista ”Moderni bioteknologia maataloudessa: Kohti vastuullista innovointia” (Bryssel, 28. syyskuuta 2017) (15459/17)

Komissaari Andriukaitis esitti yhteenvedon DG Santen järjestämästä konferenssista modernin bioteknologian käytöstä maataloudessa Brysselissä 28.9. Kongressi oli jatkoa korkean tason tieteellisten neuvonantajien raportille ”New techniques in agricultural biotechnology”, joka julkaistiin 28.4.2017.

Konferenssissa käytiin keskustelua bioteknologian turvallisuudesta, hyöty-haitta -analyysista, varovaisuus- ja innovaatioperiaatteista, kuluttajien luottamuksesta, merkintätarpeesta ja sosiaalisesta hyväksyttävyydestä. Keskustelu painottui selkeästi viljelykasveja koskeviin kysymyksiin tuotantoeläimiin kohdistuvien innovaatioiden sijaan. Komissio painotti konferenssissa tieteen roolia päätöksenteon perustana.

Komissaari Andriukaitis korosti, että innovaatioita tarvitaan mm. EU:n kilpailukyvyn parantamiseksi ja ne ovat osa EU:n tulevaisuutta. Uusien tekniikoiden hyödyntämisessä on kuitenkin otettava huomioon turvallisuus sekä

eettiset näkökannat ja tehdyistä virheistä on opittava. Lisäksi uusille tekniikoille tarvitaan laillisuusperusta sekä avoin sääntely.

Alankomaat, Espanja, Kreikka ja Ranska esittivät puheenvuoroissaan kiitokset komissiolle konferenssin järjestämisestä ja Virolle asian ottamisesta neuvoston esityslistalle. Uusia jalostustekniikoita pidetään tärkeinä, eikä Eurooppa saa jäädä kehityksestä jälkeen. Terveys-, turvallisuus- ja varovaisuusnäkökannat on kuitenkin huomioitava ja aikaisemmista virheistä on opittava. Tarvitaan vuoropuhelu toimijoiden ja suuren yleisön välillä niin, että kuluttajien luottamus säilyy. Jäsenmaat pitivät tärkeänä, että uusille tekniikoille saadaan läpinäkyvä sääntely ja laillisuuspohja, jotka pohjaavat tieteelliseen arviointiin.

Komissaari Andriukaitis korosti, että uusien tekniikoiden on oltava sopusoinnussa EU:n arvojen kanssa. Lisäksi jäsenmaiden on osallistuttava vuoropuheluun niin, että löydetään yhteinen lähestymistapa.

b. Afrikkalaista sikaruttoa käsitelleen korkean tason konferenssin tulokset (Praha, 8. ja 9. marraskuuta 2017) (15469/17)

Komissaari Andriukaitis oli kutsunut koolle Prahaan korkean tason kokouksen 9.11.2017, joka oli osoitettu jäsenmaiden sekä ASF-taudista kärsivien Itä-Euroopan maiden (Venäjä, Moldova, Georgia, Ukraina ja Valko-Venäjä) maatalousministereille. Kongressi oli 5. ministeritason ASF:ää käsitellyt kongressi ja siihen osallistui 17 maan delegaatiot sekä EU:n elintarviketurvallisuusvirasto EFSA. Konferenssissa keskusteltiin keinoista ja parhaista käytännöistä estää afrikkalaisen sikaruton (ASF) leviäminen EU:n sisällä.

Tartunnan saaneet maat kertoivat tilanteestaan ja kokouksen lopuksi laadittiin johtopäätökset. Poikkeuksellista oli, että paikalla oli ensimmäistä kertaa myös Valko-Venäjän edustaja. On arvioitu, että Valko-Venäjällä tauti ei ole hallinnassa, koska maasta ei saada mitään tietoja, mutta tautia todetaan jatkuvasti aivan sen rajojen läheisyydessä EU-maissa. Esitys Prahassa ei ongelmaa kuitenkaan tunnustanut ja sen uskottavuus kyseenalaistettiin, minkä myötä tilannekuva EU:n rajoilla ei kehittynyt merkittävästi.

Komissaari piti tärkeänä, että keskustelua jatketaan neuvostotasolla ja kiitteli Romaniaa ja Tšekkiä esimerkillisistä toimista, sillä Romaniassa ei ole heinäkuun kahden tapauksen jälkeen todettu uusia tapauksia ja myös Tšekin tilanne näyttää valoisalta. Tautia todettiin ensimmäistä kertaa Tšekissä kesäkuussa. Tautia on torjuttu tehokkaasti aitaamalla ja metsästämällä rauhoitetun (ja infektoituneen) alueen ympärillä lupaavin tuloksin. Viestintää on komissaarin mukaan jaksettava jatkaa eikä väsyä saa. Matkustajien tuliaisia on valvottava ja salakuljetus kitkettävä. Ukrainalle on myönnetty 225 000 euroa EU:n ja Moldovan vastaisiin maakuntiin taudin torjuntatoimiin (seurantanäytteenotto ja raatojen keruu) ja Moldovalle 150 000 euroa koko maahan 2017 materiaalien hankintaan. EU pyrkii näin tukemaan taudin torjuntaa itärajoillaan. Vuonna 2017 on nostettu EU-rahoitusta ASF-torjuntaan kokonaisuudessaan n. 30 prosentilla.

Suomi nosti kongressissa esille, että tutkimusta ja tutkimusrahoitusta pitäisi saada lisää. Lisätietoa tarvitaan erityisesti villisikojen epidemiologiasta erilaisissa olosuhteissa jäsenmaissa (esim. erilaiset metsät), rokotuksien kehittelyä varten

sekä sen selvittämiseen, miten ASF leviää ihmisten välityksellä. Unkari nosti esille, että mukaan tulisi saada laajasti myös muut komission pääosastot. Laittomien maahantuontien torjunnassa eläinlääkintäviranomaiset eivät pärjää yksin ja tulliviranomaiset on otettava mukaan, samoin maatalousviranomaiset. Komissio piti tutkimuksen lisäämistä tärkeänä sekä lupasi viedä asiaa myös DG Agriin, DG Enviin (ympäristö) ja DG Growthiin.

Konferenssin johtopäätöksissä oli nostettu esille mm. epidemiologisen tutkimuksen tärkeys, pilottiprojektien rahoitus, villisikapopulaatioiden hallinnasta saadut parhaat käytännöt ja kokemukset, ihmisen keskeinen rooli taudin leviämisessä ja laittoman tuonnin kitkeminen, tiedotuskampanjat, yhteistyö naapurimaiden kanssa sekä lainsäädännön ja OIE:n (Maailman eläintautijärjestö) standardien jatkuva päivittäminen.

Komissaari Andriukaitis esitteli neuvostolle konferenssin yhteenvedon sekä 9 johtopäätöstä. Hän totesi yhteenvetonsa lopuksi, että EU on tehnyt jo erittäin paljon ASF:n torjumiseksi ja hävittämiseksi. Lisäksi tarpeellinen lainsäädäntö on olemassa ja sitä pidetään ajan tasalla. Nyt olisi varmistettava, että jäsenmaissa kansalliset toimenpiteet otetaan käyttöön tai niitä tehostetaan. Erityisesti niiden maiden, joissa tartuntaa ei vielä ole, on varmistettava torjuntatoimensa. Komissaari korosti inhimillisten tekijöiden merkitystä taudin leviämisessä ja tehokkaiden valistuskampanjoiden tärkeyttä metsästäjille, maanviljelijöille ja turisteille. Rajavalvonnassa on tehostettava toimia salakuljetusten torjumiseksi ja matkatavaroiden valvomiseksi, minkä lisäksi on tehostettava sanktioita.

Komissaari totesi, että komissiolta on pyydetty tukea ja lisätoimia. Komissaari kuitenkin ihmetteli, mitä uutta vielä tarvitaan ja pyysi esittämään konkreettisesti millaisia toimia siltä odotetaan.

Asiakohdan yhteydessä käsiteltiin myös Tanskan tausta-asiakirja (alakohta c), jossa toivotaan syvempää yhteistä panostusta taudin vastaiseen taisteluun EU-tasolla. Tanska esittää myös vahvemman kontrolli- ja hävitysstrategian luomista sekä villisikapopulaatioiden hallintastrategian kehittämistä.

Saksa, Puola, Romania, Ranska, Alankomaat, Unkari ja Espanja esittivät kiitokset Tšekille ja komissiolle konferenssin järjestämisestä ja tulosten esittelystä. Lisäksi kiitettiin Tanskan tekemää aloitetta. Puheenvuoroissa korostettiin hyvien käytänteiden hyödyntämistä sekä koordinoitujen toimien tärkeyttä niin EU-maiden kesken kuin varsinkin EU-rajamaiden kanssa. ASF:n torjuminen on kaikkien yhteinen ongelma, ja tauti aiheuttaa valtavat taloudelliset vaikutukset ja voi lopettaa elintarvikeviennin. Puheenvuoroissa tuotiin esille inhimillisten tekijöiden merkitys ja niihin vaikuttaminen esim. tiedotuskampanjoilla ja rajavalvonnalla. Puola korosti, että taudin torjuminen tai hävittäminen rasittaa erittäin paljon yksittäistä maata ja EU:lta tarvitaan taloudellista tukea. Tarvitaan lisää tutkimusta, erityisesti epidemiologisesta ja rokotteiden kehittämiseksi.

c. Afrikkalaisen sikaruton hävittämistoimenpiteet (15484/17)

Asia käsiteltiin alakohdan 5. b) yhteydessä.

d. Epäterveisiin kaupan käytäntöihin puuttuminen keinona tasapainottaa elintarvikkeiden toimitusketjua ja vahvistaa maanviljelijöiden asemaa (15415/17)

Slovakia esitteli aiheen neuvostolle ja muistutti neuvoston joulukuussa 2016 hyväksymistä päätelmistä samasta aiheesta. Komissio on valmistelemassa aiheesta lainsäädäntöehdotusta julkaistavaksi keväällä 2018. Tausta-asiakirjassaan Slovakia ja allekirjoittaneet maat (HR, CY, CZ, EL, HU, LT, PL, PT, RO ja SI) pyysivät komissiota julkaisemaan aiheesta vaikutusarvion viimeistään helmikuussa 2018. Maat muistuttivat myös YMP:n julkisen kuulemisen tuloksista, jonka mukaan n. 95 % vastanneista näki, että viljelijän asemaa parantaviin toimiin tulisi ryhtyä. Allekirjoittaneet maat pitivät parhaana vaihtoehtona EU-tason lainsäädäntöä, jota olisi mahdollista täydentää vapaaehtoisin toimin.

Muista kuin allekirjoittaneista maista ajatuksia tukevia puheenvuoroja käyttivät FR, IE, FI, ES, LV ja IT. Suomi piti aihetta tärkeänä ja näki sen olevan aito ongelma viljelijöille ja kannattavuudelle. Suomi myös kertoi kansallisista toimista, joita on suunnitteilla ongelmiin puuttumiseksi. Myös muut jäsenmaat esittelivät kansallisia toimenpiteitään puheenvuoroissaan. NL ja SE näkivät, että ongelmat tulisi ratkoa ensisijaisesti kansallisella tasolla.

Komissiota keskustelussa edusti komissaari Andriukaitis. Andriukaitis näki, että EU:n markkinat ovat hyvin integroituneet maailmanmarkkinoihin, mikä on johtanut raaka-aineiden hintojen tasaantumiseen. Komission tavoitteena on nyt parantaa elintarvikeketjun toimintaa ja taata oikeudenmukainen osuus lisäarvosta viljelijälle. Komission vaikutusarvio aiheesta on edelleen käynnissä. Lainsäädäntöehdotuksia odotetaan Andriukaitisin mukaan julkaistavaksi huhtikuussa 2018.

e. Sidosryhmäkonferenssi Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja sen tulevaisuudesta: ”Vuoden 2020 jälkeen: Tuki Euroopan rannikkovaltioiden yhteisöille” (Tallinna, 12. ja 13. lokakuuta 2017) (15075/17)

Komissio kertoi puheenjohtajamaan kanssa yhteisesti järjestetystä konferenssista 12.–13.10.2017 Tallinnassa. Kokouksessa oli 70 puhujaa ja lukuisia sidosryhmiä. Tärkeiksi asioiksi koettiin kilpailukyvyn ja sinisen talouden ylläpito ja kasvu. Uudet rahoituskehykset tulevat kesällä 2018. Kalastuksesta aiotaan tehdä kestävämpää ja tarkoitus on tarjota lisää alan työmahdollisuuksia. Ohjelmien yksinkertaistaminen on myös tärkeänä tavoitteena.

Espanja ja Ranska kiittivät puheenjohtajaa ja komissiota ja pitivät rahoitusvälinettä tärkeänä myös jatkossa. Ranska haluaisi jatkossa keskittää rahoitusta avainalueisiin.

Portugali totesi, että monivuotinen rahoituskehys on tärkeä, rahastoa tarvitaan jatkossakin useisiin kalatalouden eri toimiin. Tarvitaan kestävää kalastusta ja rahoitusta kalastuksen valvontaan. Innovaatiot ja sininen kasvu ovat merkittävässä roolissa. Tarvitaan yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan pienentämistä.

Puola totesi, että erillinen kalatalousrahasto tarvitaan jatkossakin.

Latvia katsoi, että komissio voisi laatia tiedonannon tulevan kauden rahoituksesta. Erillinen rahoitus tarvitaan jatkossakin. Yksinkertaistaminen ja kansalliset päätökset ovat etusijalle.

Unkari totesi, että rahaston kautta myös sisävesien kalanviljely ja kosteikkojen säilyttäminen on tärkeää.

Belgia totesi, että 15 vuodessa maan kalastuslaivasto on puolittunut, ainoastaan 65 alusta jäljellä ja kalastajat ovat eläköitymässä. Nykyinen rahoitus ei mahdollista kunnolla sukupolvenvaihdoksia. Työolosuhteet aluksilla ja alalla on saatava houkuttelevammaksi. Polttoaineen tuki on säilytettävä. Purkuvelvoite on hankala ja tuella voitaisiin saada uusia mahdollisuuksia. Myös selektiivisemmät pyydykset tarvitsevat tukea. Uudessa rahastossa nuorten kalastajiksi ryhtyvien on saatava paremmat säännöt.

Italia katsoi, että sininen kasvu on tärkeää, alueelliselle tasolle tarvitaan päätöksentekovaltaa.

Tšekin mielestä erillinen rahasto tarvitaan seuraavalla ohjelmakaudelle. Sisävesivesiviljely tukeminen on tarpeen, joustavuutta tarvitaan.

f. Purkamisvelvollisuuden täytäntöönpano ja pullonkaulalajien riski tammikuussa 2019 (15145/17)

Espanja totesi, että se on toiminut Luoteis-Atlantin alueellisen ryhmän puheenjohtajavaltiona. Espanja toi esille ongelman pullonkaulalajeista. Muiden lajien kiintiöitä voi olla jäljellä, mutta kalastus tulee pullonkaulalajien kiintiöiden täyttymisen vuoksi keskeyttää. Tämän vuoksi tarvitaan uusia teknisiä ratkaisuja. Vuonna 2019 ei voida enää tehokkaasti kalastaa kaikkia käytettävissä olevia kiintiöitä, ellei keksitä ratkaisuja pullonkaulalajiongelmaan. Aikaa ratkaisujen hakemiselle on enää 5 kuukautta. Poikkeuksia tarvitaan hoitosuunnitelmiin tai teknisiin toimiin. Ratkaisuja ei ole toistaiseksi löytynyt. Yhteistyötä on jatkettava.

Ranska totesi, että purkamisvelvoitteen tavoitteena on lopulta kestävä enimmäistuotto MSY. Pullonkaulalajit ovat ongelma kaikilla merialueilla. Valikoivuutta on parannettava.

UK totesi, että alueelliset ryhmät ovat tehneet hyvää työtä. Pullonkaulalajiongelma tulee eteen viimeistään 2019. Uudet tekniset kalastustoimenpiteet ovat tarpeen.

Alankomaat katsoi, että poisheittosuunnitelmat on saatava valmiiksi 2018 keväällä. Valikoivuutta parannettava, tiettyjä joustoja tarvitaan moniin kalastuksiin.

Belgian mielestä valikoivuus on myös tärkeää, eikä toistaiseksi ole löytynyt ratkaisuja pullonkaulalajien osalta. Yhteistyötä tarvitaan ja komissiolta toivotaan myös aktiivista alueellisiin ryhmiin osallistumista. Sivusaaliin osalta TAC:t eivät

ole aina hyvä ratkaisu. Esimerkkinä tästä ovat valkoturska ja meriantura Kelttien merellä.

Irlanti katsoi, että kysymys on suuresta muutoksesta YKP:n soveltamisessa. Sekakalastuksessa on löydettävä käytännöllisiä ratkaisuja. Kalastuksen keskeytykset aiheuttavat isoja ongelmia kalastusteollisuudelle.

Portugali on huolestunut pullonkaulalajeista.
Saksa toimii Scheveningen -ryhmän puheenjohtajana ja hakee hyviä ratkaisuja. YKP:n perusasetus ja TAC-asetukset eivät pelkästään toimi, vaan tarvitaan käytännöllisempiä ratkaisuja.

Kroatia on huomannut ongelmat pullonkaulalajeista myös Adrianmerellä, myös sosioekonomiset vaikutukset huomioitava.

Komissio totesi, että sitoumus YKP:n perusasetuksen uudistuksessa sovittuun poisheittokieltoon on selvä. Äskettäin pidettiin seminaari Brysselissä purkuvelvoitteen soveltamisesta. Yhteistyötä tarvitaan ja joustoa lainsäädäntöön. Alueelliset analyysit ovat tärkeitä ja tarpeellisia. Jäsenvaltioiden tulisi tehdä suositukset yhteisistä poisheittosuunnitelmista viimeistään huhtikuussa 2018. STECF:n kanssa on myös keskusteltava. Poisheittoa esiintyy yhä laajasti ja tämä vaarantaa MSY:n tavoitteiseen pääsyn. Purkuvelvoite on pantava täydellisesti voimaan viimeistään vuonna 2019.

g. Our Ocean 2017 - konferenssin tulokset (Malta, 5. ja 6. lokakuuta 2017) (15476/17)

Komissio totesi, että EU:n toimesta oli järjestetty runsaalla osanotolla konferenssi, jossa pääsanoma oli, että valtameret tarvitsevat vahvaa kansainvälistä hallinnointia ja yhteistyötä. Konferenssin osallistujat olivat tehneet yli 400 sitoumusta ml. erilaisia rahoitussitoumuksia. EU teki 35 sitoumusta ja varasi näihin hankkeisiin noin 500 milj. €. EU muun muassa sitoutui laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen vastaisiin toimiin, satamavaltiotoimien kehittämiseen ja kestävään kalastukseen. Yritysyhteisöt sitoutuivat myös vahvasti tehden noin 100 sitoumusta merien käytön osalta. Konferenssiin osallistui 123 maata.

Ranska oli tyytyväinen konferenssin tuloksiin. EU:n ja jäsenvaltioiden tulee näkyä, kun puhutaan merien globaalisten ja kestävien ratkaisujen osalta.

Espanja ja Portugali olivat myös tyytyväisiä konferenssin tuloksiin ja näkivät, että tarvitaan globaaleja ratkaisuja ja resurssien kestävää käyttöä.

Suomen edustajat
VSi Partanen LVM; ea Lahti, Kaila, Niemelä, Valonen, Lampinen, Bondestam, Kahilampi MMM; Kivimäki, Rönty, Hörman, Vilhunen EUE; Soramäki VNK

Asiakirjat
Mainittu asiakohdittain.

Liitteet

Viite

Asiasanat	jaosto maatalous- ja elintarvike (EU 18), maatalouden erityiskomitea, maatalous- ja kalastusneuvosto
Hoitaa	**MMM**
Tiedoksi	ALR, EUE, EVIRA, MAVI, SM, STM, TEM, TULLI, UM, VM, VNK, YM